

- notans causam finalem exemptionis hanc esse: nec tamen hec quietis causa tanta est ut solvat ab omni iugo, ita ut exemplus dicatur. Acephalus, sed est exemptio ab unius imperio, & alteri subjecto; ne contingat membra sine capite constitui: contra dispositionem textus in cap. cuius non licet, 97 de praescript. & homines fieri tamquam loculatas, que nullum habent Regem: & ultra ibi citatos, de hac materia videnda est Rota apud Ludov. decif. 25, num. 2, juncto Lotterio de re benef. lib. 1, quæst. 24, ex num. 1. & seqq. de quibus omnibus, id est hoc exemptione agit Donatus. dicit. tral. 13. de Exemp. Religio. quæst. 1. in quod advertere opus est, huius 99 exemptione nequaquam dedisse causam, superbius, avariciam, fastum, vel ingratitudinem Episcoporum, prout minus redit pronuntiantur plures apud Cenedo in quæst. Canon. quæst. 26, num. 3, sed verius est causam procedere ex mero dilectione Pontificis, ut Monachorum quieti pinguis consuleretur: prout advertunt Rodericis de Regulari. tom. 2, qu. 6. 4. art. 4. vers. non est opus: ut ex nota Lotter. d. qu. 24, ex num. 2.
- 100 Sexta causa est multitudine litium, sive lis molestia, ob quam conceditur exemplo, & saltem quoad illam literam, cap. olim, de appellat. & pluribus videndum Cochier, dicit. par. 1. qui. 1. num. 1. & 14. Riccius in prax. var. resol. par. 2. resol. 279. num. 4. secundum moder. impres. autoritate Rota, ubi firmat non ostendo procul per Episcopum presumi levitatem: Rota decif. 280. nu. 1. & 3. p. 10. 3. rec. de Rubeis pag. 530. que lis non debet esse affectata, ex ibi notatis.
- 101 num. 6. hacten autem exemplo etiam datum propter levitatem, ex actibus post litem moram, saltem durante lite; ut observat Riccius d. p. 2. in prax. var. resol. 279. num. 5. finis jungenda sunt que supra notata reliquias.
- 102 103 Jam ergo quorū sine Exemptionum species? opere pretiatione est inquirere, ne sub in vulnere sequivocatio nis confusa petractaretur: & licet diversi aliqua afferri non possit in forma substantifica, que consumit in ipsa subiunctione, & subjectione, juxta text. in d. cap. si Papa, §. si auctor Ecclesiæ, de privil. in 6. juncto Lotter. dicit. lib. 1. qui 104 24. num. 5. tamē tres gradus non dubitatur: infinita, videlicet, per quam fabi subiectio; media, per quam Territorum; suprema item, per quam ipsi etiam Diocesis Episcopali solvitur: ut optimè & cordate distinxit Lotte riūs, supra ex num. 43. Qua ratione non plena dicitur exemplo persona & bona illius existimantur: Sperell. dec. 135. num. 6. 1. tom. 2.
- 105 106 Una item dicitur exemplo realis, qua loco conceditur; alia personalis, que personis datur; mixta tandem, per quam locum seu res, & perfona sunt exempli: de quibus videndum text. in cap. frater, 1. 6. quæst. 1. Bartol. in Collect. ad tex. in cap. per exemptionem, de privil. in 6. Doctores in cap. volentes, eod. tit. Sanchez in opib. lib. 6. cap. 9. dicit. 1. Ragi gius dæregim. Regul. cent. 1. tral. 2. dub. 11. ad hæc, una est 107 perpetua, alia temporalis: temporalis videlicet, que ratione officiālē vel perfona conceditur, & hac dimisit vel finito officio expirat: 1. si duas, §. Philosophi, de excus. tutor. etiam si praetextū dignitatis fuerit concessa, arguit. text. in cap. ad hæc, de autor. & sua Pallis, cap. bone, et secundo §. fin. de posib. Prelat. nisi speciali privilegio concedatur transfusat ad successorem: cap. quoniam, §. penal. iuncto §. sequenti, de offic. delegati. Cochier. dicit. lib. 1. quæst. 2. num. 13. Offi cijum tamen cuius praetextū talis exemplo conceditur, verum & non fictum esse debet, exemplo familiarium Pape; ut docet Lotter. dicit. qu. 24. ex n. 22. cap. seqq. in dubio vero exemplo potius realis quām personalis judicari debet: Me nochius, de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 103. DD. in 1. forma. §. quamquam, per illum textum, §. de censib.: Cochier d. q. 2. n. 6. Posthui decif. 466. num. 27. post tract. de manut. Nec exemplo personalium includit exemptionem Ecclesiæ, cap. per exemptionem, §. verum si Canonici, de privil. in 6. Rota. decif. 1. 5. 6. num. 6. par. 1. recent. Lotterius d. qu. 24. num. 1. ea ratione, quia exemplo realis ratione loci personam competrat: cap. cum Capella, de privil. cap. volentes, eod. tit. ubi DD. 110 in 6. personalis vero personam afficit & sequitur, cap. pri viliugem personale, ubi DD. de Regul. Iur. in 6. cap. si non sp eciali, ubi etiam Doctores, de falso. Lotterius d. quæst. 14. & 81. num. 44. Quare non solum exemplo, verum etiam 110 privi-

- privilegia in ea concessa strictissime debere intelligi & declarari, firmavit Rota apud Posthui post tract. de Manu sen. decif. 466. nu. 17. eaque ratione privilegium exemplio mis pro se, & rebus suis, intelligitur de rebus ad usum suum pertinenteribus: Cardin. Tusclus lit. E, concl. 551. num. 4. & seqq. nam semper ea interpretatio sumi debet, quia minus 115 lacerat, idem Tusc. num. 4. ubi ponit exempla: exemptionis enim materia exaudienda, non expandenda est: juxta Ro ta. tam dicit. decif. 291. numer. 9. part. 5. recent. privilegia, enim prævacantur non debent, cap. San. 9. ubi DD. gloss. 23. num. 22. & alios, firmavit Rota apud Duran. dec. 92. num. 16. Tamen intelligitur haec doctrina de beneficiis Regularibus, cum possint in ea, licet exempta, adesse laularia beneficia, ad provisionem & collationem Episcopi spectantia, Abbas & Lambertinus apud Duran. nu. 17. qui 155 num. 18. exinde deducit, quod ex exemptione Ecclesiæ non proinde deducitur quod beneficiū si exemptum, d. cap. Per exemptionem, de privil. in 6. cum aliud sit Ecclesia, aliud vero beneficiū in Ecclesia: quorum omnium ea est ratio, quia Ecclesia & beneficia confiduntur duo corpora distincta, cap. fin. ubi Abbas de prebend. Gloss. in Clem. 1. verb. Inertia, vers. Sit eadem ratio, ed. tit. Atque ita Regula confundenda est tam pro unione, quam pro exemptione; quod facta in uno, censeatur facta in omnibus circa illud unum comprehendens, si Ecclesia unita habet Capellas, illæ transire sub proprietate unius, quando Capellas sunt annexa Ecclesiæ, quia sunt membralia pertinentia ad ipsam Ecclesiam unitam, secus autem in constitutis duo corpora, de quibus Duran. proxime citatus, dicit. dec. 92. ex num. 4. uisus ad 13. & ex num. 16. uisus in si nem.
- Eadem vero ratione, concessa exemptione Canonici, 159 Capitulum exemplum erit, cum Capitulum per Canonicos reprobatur; & Canonici datum seu concilium, Collegio Canonorum concilium censetur, eique competit ius agendi, & habet intentionem fundatam; ut per Duran. dec. 291. ex num. 4. cum seqq. Sed licet privilegium concecum Clericis, videatur concilium Ecclesiæ, ut pluribus firmavit Rota apud Duran. post dec. 284. in diferv. Florentina subdecanatus, numer. 12. non tamen communicatur exemplo unius ad alterum: Burattus dec. 304. num. 8. & 140 15. nec extendit ultra casus ibi expressos, Penna decif. 764. num. 5. secundum Lugd. impress. sic & etiam exemplio personalis familiarium Principis, observanda, est ubi Princeps residet: Rota decif. 24. num. 7. part. 5. tom. 3. recent. de Rub. & eodem modo exemplo concecum Capitulo.
- 141 142 pro. & familialibus Capitulo, debet intelligi & restringi ad veros familiares, & ad veros Canonicos: Cardin. Tusclus lit. E, concl. 154. num. fin. nec suffragat personalis exemplio quando committitur delictum sub iurisdictione alterius, Rub. d. dec. 324. num. 6. nec quantumvis lata sit prævilegia exempliorum, includit exempliorum rei, contractus, vel delicti extra loca non exemplia: Rubis decif. 165. num. 5. part. 7. recent. fol. 321. Carolus Maranta contro. Iur. tom. 3. resp. 78. nu. 17. lib. 415. latissime Rota apud Post hum. dec. 647. 1. 2. 3. 7. & 10. nec liberat à jure viri fiancatis: Riccius in prax. nova, p. 2. resol. 279. num. 1. & generaliter in omnibus locis Daniel de Nobilibus disp. 49. per totam, ubi latet. Nec venit in generali exemptione exorbitans exemplo, veluti a Decimus solvendis, Rota dec. 30. num. 9. part. 4. tom. 2. recent. de Rub. que difficultissime conceditur, Leonis decif. 192. num. 1. secundum Lugd. im press. nec a Princeps Laico potest concedi, Penna dec. 91. num. 5. secundum Lugd. impress. sed privilegium Apostolicum, requiritur, nec immemorabilis sufficit, Farin. p. 1. recent. decif. 47. 4. numer. 3. & 4. Si vero scire desideres quas exemptiones Decimorum concessa comprehendat: Contule Rotam decif. 48. per tota. par. 1. recent. Farin. Nec solum pollunt vivitri exempli, verum etiam corrigi: Milibus dec. 48. num. 5. Sic etiam exemptionis privilegium non facit locum esse extra Diocesim, Rota decif. 324. num. 5. apud Rub. part. 5. 143 144 recent. tom. 2. ubi quando constitutus Territorium per se dividuntur, de quo num. 7. & seqq. licet tamen non sit in Diocesi, intra eam dicuntur existere: Penna decif. 172. secundum Lugd. impress. nec definit esse de Diocesi, Farin. in recent. par. 1. dec. 156. nu. 6. Seraph. decif. 417. nu. 5. & dec. 433. num. 10. Ricce. in prax. nova, tom. 2. pag. 463. Sperellus decif. 1. recent. Ratio vero omnium supradictorum ca est, nam 169 cum haec exemptiones Principis rescripto dentur, odiose sunt, & restringenda, Farin. in recent. par. 1. decif. 156. num. 6. ubi n. 5. dicit, quod licet ea ratione possit Capitula excepta visitare Episcopus, non tamen per hoc potest procedere in forma Judicii, nec processum formare, nisi formata servata transactio, seu exemptionis: Rota dec. 168. p. 1. recent. Ratio vero omnium supradictorum ca est, nam 169 cum haec exemptiones Principis rescripto dentur, odiose sunt, & restringenda, at differentiam illarum, quia à lege conceduntur, que favorabiles sunt, extendente late Franc. Tondut de Sanleger. in quæst. & resolut. Civil. cap. 26. num. 7. deducitur ergo, exemptiones Adjuncorum com-

subjectionis sive solutionis praescribitur; ut in Decimis probat Buratt. *decis.* 704. *num.* 11. Ottobonus *decis.* 175. *num.* 7. & 8; juncta *decis.* 229. *num.* 2. maxime si exemptione sit facta opposito ab exemplo, & super ea litigatus fuerit; & ea non obstante ad ultiora sit procelsum; quo casu pessimo ab illo tempore procedit: Tondut de Sanleg. *in quæst.* & *resol.* *benef.* *p. i.* *cap.* 61. *num.* 8. & 9. ubi loquitur in transactione Exemptionis inter Episcopum & Capitulum à Se- Apostolica ex certa scientia confirmata.

280 Ratio est, quia ea modo quo praescribitur exemptione à Jurisdictione Ordinarii cum titulo minus iusto, ut probabilius & declaravit Rota apud Ludov. *decis.* 289. *num.* 7. ita contraria praescriptione tollitur: privilegia enim contra- que praescriptum est, suffragani minimè possunt, *cap. sde terra.* 6. c. *Accidentibus*, 13. de privil. plures apud Ortho- bonum *decis.* 229. *num.* 4. ad inducendam verò amissio- nem, debet esse exemplum justo errore duximus: Farinac. *in recen.* 1. *decis.* 324. *num.* 8.

281 In hoc vero casu, quando amittitur exemptione per contrarium usum, illa solemnis reperitur differentia à casu quo inferiores praescribunt contra Episcopum, quod in istis scientia & patientia requirunt Episcopi, & eam probare, opus est: in illo vero nequaquam, ex ea ratione; nam cum hoc casu jurisdictione redeat ad primævam natu- ram, videlicet ad Episcopum, qui intentionem habet fun- 282 datam à Jure, etiam in Canonicos Ecclesie Cath- dralis, subsunt Episcopo: *cap. omnes basiliæ.* 16. *quæst.* 7. *cap. concurrente.* de off. *Ordin.* *cap. cùm Episcopus, ead. tit.* *lib.* 6. & *seipius suis iudicaturen* telleatur Rota *decis.* 325. *p.* 3. *recen.* Sanleg. *quæst.* 6. *num.* 1. Barbo. *in Colleget.* *ad tex-* *in cap. emm non licet,* de *prescript.* quorum causas etiam ip- se solus cognoscit, *cap. i. cap. cùm Episcopus, de off. Ordin.* *Clement.* *i. ead. tit.* Contrarium autem procedit in inferiori cui jus resistit, respectu Episcopi, cuius ideo scientia & patientia requirunt, ut adverlus eum procedat exemptionis praescriptio: qua tamē scientia & patientia in Capitulo non requirunt ad amittendam exemptionem per contraria praescriptionem: per text. *in l.* *si partem.* §. *fundum.* *f. quemadmodum servit.* *amitt.* & citato Ludovici *decis.* 249. & Co- variatu. *in c. possef.* 2. *p. relati.* §. *mitum.* *numer.* 10. docer- 283 Sanleg. *in cap. 61. numer.* 13. & 14. *in fine,* ubi docet actus factus post completarē praescriptionem, non nocere Episcopo: *l. nemo, s. temporarius,* *ff. de regul.* *Iur.* Buratt. *decis.* 734. *num.* 10. quidquid fit circa causas Criminales, in quo contrarium procedit, ex text. *in cap. Episcopos nullius.* 15. *quæst.* 7. & alius probat Sanleg. *q. 6. n. 2.* fuit enim non valens exemptione concessa à veris Pontificibus: & revocatio Sanctorum Pontificis veri, capiat omnes æqualiter tamē quam fieri: In quo breviter dicas, utramque capere: *ex optima decis.* Ludovisi 509. *per totam.*

284 Supradicta vero Regula fallit in exemptione generali, quae ex non uita unius Monasterii non tollitur: Seraphini *decis.* 951. *num.* 1. Buratt. *decis.* 704. *num.* 9. que omnia tantum magis procedunt, casu quo Episcopus iugaverit cum illo qui exemptionem prætendit & obtinuit, quo casu ma- nentendum est, ex his que longa manu congruit Carolus Mariana *contrav. br. dict. respons.* 80. & 81. *per totum.* Us- 285 autem amittitur, non sufficit quadrangulum tempus, nisi quando illud habens est in causa privilegii, & per eum stat quominus eo utatur, & inde refuter eius negativa: Buratt. *d. dec.* 704. *num.* 12.

286 Unde per sententiam, etiam quæ transfir in iudicatum amittit exemptione, si profiteratur non obstante exemptione, sicut cœlesti causa exemptionis; vel si exemptione faciat actum contrarium, de quibus videndum Card. Tufch. *præt.* *concl. lit.* *E.* *concl.* 572. ubi *concl.* 575. latè disputat in ex- emplo solente iussu sententiae, & ponit ampliationes & limitationes.

287 Si autem exemptione det respectu certi generis Juridictionis, per delictum non amittitur, ut pluribus probat Barbo. *in Pastor. alleg.* 123. *num.* 7. Exemptio item ex inju- 288 sti causis petit & concessa, debet revocari & annullari, ex Roman. *conf.* 37. *in princ. vers.* Aut exemptionis petitio: docet Cardin. Tufch. *lit.* *E.* *concl.* 554. *num.* 8. quotiefcumque 289 que enim utilitas vel necessitas urget publica, licet revoca- supr.

ri potest; nisi data fuerit ex causa onerosa, que transfir in contrarium, que vix revocatur à Principe ex causa publi- ce necessariis; ut per Bal. & alios docet Tufch. *lit.* *F.* *concl.* 570. *ex n. 5.* & 39. & latus dicimus statim.

290 Eodem modo si inducitur lafo, potest revocari, & da- tur remedium revocatorum secundum communem opinio- nem: de qua Tufch. *a. lit.* *E.* *concl.* 570. *n. 11.* & 12. Admit- titur etiam exemptione quando cellar causa exemptionis, vel quando exemptione facit actum contrarium suo privilegio: de quibus videndum Card. Tufch. *præt.* *concl. lit.* *E.* *concl.* 575. *ex n. 1. per totam.*

291 Sicut etiam scandali causa revocatur exemptione, & quo modo scandalis occurrit: Rota *decis.* 461. *num.* 15. & seqq. *par.* 5. *tom.* 2. *recen.* *de Rub.* certum enim est scandalis ratione aliquem privatum sibi privilegio: Gloss. ultim. *in cap. Reno-* *vante, verbo Præsumptum,* 22. distillat, nec scandalum aliis 292 scandali vel absurdio virari debet, vel tolli: Merlinus *dec.* 585. *num.* 7. Si autem scire velis quæ sunt scandali vitandi *causa* consule Fuscum de *Visti.* *lib.* 2. *cap.* 28. *n. 6.* Flamin. Paris. *de resign.* *benef.* *lib.* 5. *quæst.* *numer.* 153. & 166. & qu. 18. *num.* 25. & ut uno verbo totam complectat materiali, ex eiusdem causis quibus diximus concedi exemptionem, ex contraria revocatur: ex vulgari regula distante; quod unaque res, per quamcumque causas nascitur, per easdem dissolvitur.

293 Scindunt tamen est, quod quotiescumque amittitur exemptione per privilegium, perditur sine culpa, non sine causa: de quorum differentia videndum tex. *in cap. Antiquis,* de *privilegio.* Petrus de Perusio de unionibus, *cap.* 2. *numer.* 10.

294 Sed tamen exemptions concessa ob benemerita, vel alias causas, quæ transferunt in contrarium, vel titulum onerosum, non revocantur, nec limitantur: ut per plures quos sequitur Rota apud Burattum *decis.* 391. *num.* 8. ubi Additio plures allegat, *lit.* A, nisi justa interveniente causa, latè Cochier par. 3. *quæst.* *per totam.* *præcipitum.* *num.* 9. Tondut de Sanleg. *in quæst.* 324. *num.* 8. & *seqq.*

295 In quoquem ergo casu, certissimum est quod sicut Pa- 296 pola potest exire, ita ad eundem tantum spectat exemptione revocare. Unde dubitari contingit, an revocatio facta ab illo qui se gerebat pro Romano Pontifice, capiat exemptions concessa à veris Pontificibus: & revocatio Sanctorum Pontificis veri, capiat omnes æqualiter tamē quam fieri: In quo breviter dicas, utramque capere: *ex optima decis.* Ludovisi 509. *per totam.*

297 Et licet exemptione tollat Jurisdictionem Episcopi, tamen 297 in pluribus casibus ei subiunguntur Exempti, quorum 116. enumerat Cochier de horid. *Ordin.* *in exp.* p. 2. q. 45. *per totam.* ac propter ea quantumvis ampla exemptione con-cessa, non tollitur ius reverentiae: ex *tex. in cap. Auditus,* *cap. Cm non licet,* de *prescript.* ubi lastim Barbo. *in colleget.* omnino videndum, que Regula fallit, quotiescumque Pape dat privilegium contrarium, quasi fecit si proveniat ab Ordinario: ex text. *in l.* *fin.* *bonis libert.* *Etiam, ver.* Idem est si Princeps, *ff. ead. cap. Abbatibus,* & *Luminoso.* 18. q. 2. & citato Rota *in una Gerunden.* *Iur. visit.* *de anno 1594 coram Antonio Augustino.* plures apud Ricciūm *in præx. nova.* *p. 1. præx. variar.* *refol. refol.* 279. Et circa reverentiam quam debent Episcopo exempti, videnda 298 Rota in *Cesarangustina præminentiarum.* 29. *Novemb.* 1627. *n. 12.* coram Coccino, *det.* 111.

299 Ne obstat, quod praescribens exemptione tenetur ad reverentiam Episcopi praefandam; ex pluribus apud Ricciūm, per delictum non amittitur: ac si particularis est, in unoquoque casu speciali; de quo est Rota decisio in *una fandi An- geli pensionis.* 6. *Novemb.* 1594. *coram Pamphilio,* & pluribus videndum Ricciūs in *dicta præx. var.* *refol.* 166. *num.* 3. *second. moder. impress.* nec beneficia Ecclesiæ 300 exempti possunt renuntiari coram Episcopo, nec in ejus manibus, *cap. Cm venerabilis,* de *confuetudine,* Colmas Guymier in *pragmatica Sanction.* 1. *p. tit.* *de collationibus,* *S. item voluit,* pag. 313. *in princ.*

lis: quovis enim modo concipiuntur; & sub quavis verborum formula & expressione formentur, valent: cap. Si Papa, §. Licet autem, de privil. in 6. cap. §. Per declaracionem, de verb. signif. in 6. & alio probat Cochier q.9, in privilegio, in 6. Scrapp. dict. decif. 1025. numer. 8. latè Barbos. d. alleg. 123. ex num. 21. ubi adducit, que alia concurrente debent.

Quintus modus eximendi deducitur, si in privilegio definitè dicatur, quod Ecclesia Romane annum censum solvat: cap. Recipimus, d. cap. Si Papa, §. Si autem, de privilegio, in 6. Scrapp. dict. decif. 1025. numer. 8. latè Barbos. d. alleg. 123. ex num. 21. ubi adducit, que alia concurrente debent.

Quintus est, si dicatur Ecclesiam esse liberaam, & quod potius libertate Ecclesia Romane, aut eius speciali prerogativa gaudeat, c. cum sim, el. secundo, de privil. d. cap. Si Papa, §. Et si idem: & citatis Cochier, & alios Barb. d. alleg. 123. n. 11. & 14. plena enim libertate gaudent, omnimodo exemptionem tan à lege dicefasana, quam à lege jurisdictionis importare docet Francus in c. 1. §. illam, n. 2. de verb. sign.

Denique si dicatur, pro aliis nos scripsimus, exemplo confessum dicitur: Abbas & Doctores quos sequitur Barbos. in collect. ad tex. in d. cap. Si Papa, de privil. in 6. ubi latè cum pluribus docet, per hæc verba exemplo concedatur, sed tamen in hoc casu intelligenda est exemplo in causis expressis; ut per Abbatem, & superius citatos. Ex quo enim attestatur Papa, in dubium revocari non debet, exemplo positivo, quando affirmat ad jus Romanæ Ecclesie pertinere, qua verba exemptionem probant: Seraphinus decif. 1025. num. 12.

Quare jam ad formam servandam, quando de exemptione dubitatur, deveniendum est: & quidem exemplo exemptionis ad petitionem recurrere optimam ratione, nam manutinent perdes à possessione, exemplo vero à privilegio: ut pluribus probat Rota apud Orthobonum decif. 1025. num. 7. & 8. Quare existens in possessione exemptionis, manutendens est pendente controversia super exemptione, nec interim debet privari aut turbari in sua possessione: c. cum persona, de privil. in 6. maxime si eam ostendat: Rota late in Brixian. Jurisdictionis 9. Junii 1634. coram Pirovano, apud Rub. p. 5. recent. tom. 2. decif. 545. per totam, confirmata latius in eadem, coram eadem, 11. Decembri, eiusdem anni, apud eundem Rob. decif. 566. In quo adverteo, quod si titulus exhibitus non egeat probatione, sufficiat probatio possibilis, etiam si non fuerit quadrigeneria, contra cuius ius assifit, videlicet Ordinarium: ut Rota declaravit d. decif. 566. num. 4. Bene verum est, quod ad acquirendam possessionem requirunt scientia & patientia Episcopi, 1. Cod. de iuris. nisi titulum quis habeat ad aliquid faciendum, quod relevat à probatione scientia & patientia, præcipue si agatur in possesso funtmarissimo; quo casu tantum tra clatur de nudo facto: ut per Rot. dict. dec. 566. ex n. 1. cum seqq.

Ex quibus secunda forma exemptionis erit, si Pontificis Romanus inferiores sub protectione Sedis Apostolicae recipiat: quo casu exemptionis eximitur à jurisdictione Ordinarii: Rota decif. 566. num. 7. p. 5. recent. de Rub. pag. 285. Emanuel Rodriguez tom. 3. quest. regul. 4. 6. art. 3. in fine; cuius contrarium decidit Rota apud Ludovisum, dec. 3. Orthobon. decif. 3. Millimum dec. 48. num. 2. ex ratione text. in cap. Ex parte tua, 18. de privil. protegere enim idem est quod defendere; ac proinde superioritatem in protegente non supponit: exemplo militum defendantium, qui non prius sunt, & Imperator qui licet defensores sint Ecclesiæ; Clem. 1. de iure, non sunt superiores; sed inferiores & subiecti Papæ in spiritualibus: cap. Valentianus, 6. dicitur. Patroni item defensores sunt, nec propriece jus, nec superioritatem habent in Ecclesiæ juris patronatus: cap. Fidius vel nepotius, 16. quest. 7. quibus jungenda sunt que cap. 18. de Pulpito Ecclesie Cathedralis, ex num. 42. cum pluribus seqq. late differuntur. Quare hanc parum defendunt Barbos. in Pastor. alleg. 123. numer. 26. Tamburinus de Iure Abbatis. tom. 1. dispat. 1. p. 5. quest. 5. Donatus de Regul. part. 2. tract. 1. 3. de exemptione Religiorum, quest. 5. Quibus non obstantibus, has Doctorum contrarias opiniones ita componendas esse censo, ut prototypo Sedis Apostolicae non liberetur quando est generalis; tamen quando specialis est, liberari & subiecti Sedi Apostolicae: Seraphin. dec. 1025. num. 5. & seqq. ita intelligendus Lott. d. qu. 24. ex num. 94. ubi num. seqq. latè disputat quando excedatur in protectione, quo patet: Hoc Doctorum varietates facilissime compostritas esse judicavit.

Tertius modus eximendi est, si Papaus recipiat aliquos in subiectos specialiter Romanæ Ecclesie: d. cap. Si Papa, §. Similiter, Gloss. in cap. Ne aliqui, verbo Agnoscuntur, de privil. in 6. Abbas in cap. Receptum, de privil. Secus autem est si in filio recipiat, d. cap. Si Papa, ver. Si se filios: Barbos. d. alleg. 123. num. 20. receptio enim in filios, titulum potius honit, quam exemptionis supponit, cùm non vel de immemorabili confusitudine per prescriptionem probetur, Idem Pothius numer. 19. Secus autem procedit, quando possedit est turbida, vel obfuscata, idem num. 18. & 20. ubi omnia circa materialm ad satiaretur inventae. Quibus addundens est, maximam adesse differentiam, quo tunc exemplio in Judicium deducitur ad effectum illam canonizandi, vel incitenter: ita ut in primo casu plene

plenè debeat probari; in secundo vero, ex quasi possessione probatur: Rota divers. decif. 34. num. 18. Manti. decif. 366. num. 10. latissime Rota decif. 105. par. 7. divers. de Rub. leis, per totam. Hanc tamè observantiam sufficit in parte probati, ut in totum proficiat: ut pluribus firmavit Rota dec. 396. num. 13. par. 7. recent. de Rub.

Non tamen erit abs te inquirere, quando exemptus non tenetur ostendere Exemptionem: Et quidem in ius vocatus nec ostendere, nec illam allegare tenetur, quoties clausa est in Corpore horis: Secus autem quando jus non afficitur ad legem, in cap. cùm tempore, de Arbitris: juncto Abbat. ibi, num. 7. tamè hoc casu, nullus potest considerari Exemptus; quo casu, si exemptionem non ostendat, in expensis condemnatur: Cochier lib. 2. quest. 7. & lib. 3. cap. 34. per totum, plures quos sequitur Rota dict. decif. 461. n. 21. licet enim privilegio posse renuntiari in prejudicium exempli, fecus autem est in prejudicium eximenter: ut per Gloss. final. in cap. cùm tempore, de Arbitris: juncto Abbat. ibi, num. 7. tamè hoc casu, nullus potest considerari effectus quantum ad exemptionem: nam jus libertatis ita est conjunctum inter subditum & Superiorum, ut commode separatio fieri non possit: ut latius per Rot. dict. decif. 461.

Nec incongru disputare libet, an deficiente privilegio, probato tantum quod Capitulum ad petitionem Canonorum processerit absque Episcopo, probetur exemplo, ita ut Capitulum sit manutendum? In quo sub distinctione resolvolas: vel fuit de his rebus quæ ad correctionem morum spectant, & paternam emendationem sapient, vel de jurisdictionibus, quæ ab alio quam à Judge exerceri non posse: veluti quando intervenit carceratio, processus, & similia: prius casu non probatur exemplo, leendum est contra: ut pluribus resolvat Tonditus de Sangler. in question. & refol. benef. part. 1. cap. 61. n. 10. ex ratione ab eodem tradita cap. seq. num. 17. nam Capitula Cathedralium jurisdictione carentia facultatem habent corrigit & castigandi seu coercendi personas ejusdem Ecclesie per subtractionem fructuum seu distributionum, immo priuatione vocis activæ vel passivæ ad tempus; & haec licet habeant quandam jurisdictionis peciem, non tamen illa faciente exempta: & hac ratione, licet sancta Tridentini dispositione sif. 25. de regul. cap. 6. limitata fuerit jurisdictione Episcoporum, ut in Criminibus causis non possint de Capitularibus suis sine duabus de ipso Capitulo Adjutatis procedere, non per hoc dicetur Ecclesia exempta, sed tantum Capitulum, quod hanc particulariter dispositio nem: ut videat est per omnes Doctores, & Sanleg. dict. quest. 60. cum duabus sequentibus: alias enim iniurias effit presentis Capitis praetractione, si ex eo solum Cathedrales dicerentur exempta. In qua quæstione illud a nimadverte oportet, malam fidem Episcopi, qui in chaivit prescriptionem, non nocet succellet; quidquid sit in herede, in quo disputatur, an possit inciper prescriptionem à persona propria? in quo variant DD. ut per Ludov. decif. 499. num. 6. & notavit Sanleg. d. 61. num. 11.

Secus autem est in exemplo, qui per plures actus non potest prejudicare Romano Pontifici, cui immediatè subjectus est; atque ideo licet Episcopus per plures actus subjectionis praescribere pretendat, exemplum tamè hoc patet potest eludere prescriptionem Episcopi, ex Sanleg. d. cap. 60. num. 15.

Ex quibus patet, differentiam permaximam esse inter exemptiones Ecclesiastrium Cathedralium, & inferiorum Ecclesiastrium: nam exemptioni Cathedrales non possunt renuntiari, quia reservat sibi Pape: cap. Cum tempore, ubi DD. de arbitr. cap. Si deterra, de privil. Cochier p. 2. qu. 7. num. 2. & 3. Rota decif. 461. p. 5. tom. 2. recent. de Rub. num. 20. Quod doctrina de exemptione non potest personaliter intelligenda est: ex quo in tali renuntiatione agitur per prejudicium Papæ; latè cum pluribus Maranta contravers. Iur. par. 2. resp. 44. num. 14. cum seqq. Rota dicta decif. 461. num. 26. & seqq. Clem. pen. ubi Gloss. de senten. exco. 260. Similiter etiam specialis five particularis vel motu proprio concessa, renuntiabilis est: ex Rota supra citata, num. 26. & seqq. Unde Regula est, exemplum posse renuntiari in prejudicium contentientis, non vero in prejudicium exemptionis: ut per Rotam decif. 643. num. 11. & seqq. post tract. Pothii de manent. Exempti enim qui sunt Sedi Apostolicae immidiatae subjecti, ei renuntiare non possunt: Scrapp. decif. 595. num. 7. Laureatus de Franchis de controv. ter Episcopos & Regul. par. 1. num. 123. rationem reddente, Pasqualis ejus Additionatore, ibi, nempè quod hoc re-

Jam ergo superest ut videamus, quibus modis amittatur exemplio: Et quidem quadraginta annorum spatio subje-

competentes Capitulis Cathedralium, in causis criminalibus Canonorum, ex dispositione Trident. *sess. 25.* de reform. c. 6. favorabiles esse, ac propriea amplandas.

171 Unde recolligendo omnia supradicta, vel eximiri Ecclesia tantum, vel eximuntur personae tantum, vel denique locus & persona simul exempla sunt: & quidem cum exceptio sit stricti juris, nec trahitur per persona ad personam, nec extendenda de casu ad casum, nec dilatanda de loco ad locum, *cap. Sanc.* *cap. Cum Capella, de privil.* idem

172 exemptum Monasterio, vel Ecclesia, ejus Capella exempta non sunt, ut diximus; & probat *text.* in *diss. cap. Cum Capella,* ubi dicitur, *Si etiam enim potest Capella, jure recente in Ecclesia: Gloss. in cap. Regamus, 24. quest. 1. & eadem ratione; exemplius populus non confetur, per exemptionem Ecclesie, nec contra exemplo populo Ecclesia censetur exempta; quia in quilibet exemptionibus dispositio relata ad rem contentam, non includit continentem:*

173 *Tiraquellus de retrali. consang. 1. gloss. 4. n. 97.*
Quoad personas vero, exempto Clero aliquicu Ecclesie, tam Canonicis, quam alterius cuiusvis Ordinis Clerici excepti confentur, cum Canonicis de jure veniant appellatione Presbyterorum, *cap. Per exemptionem, de privil. in 6.*

176 ubi DD. acque idem exemplio, seu privilegium concilium Clericis, Canonicis etiam conceditur: *Duran. dec. 291. num. 2. & 3.* privilegio enim per verbis universaliter concessum, *lo.* exemplio universalis datur: *R. Quia cura, de privil. ubi DD. ariug. tex. in d. cap. Per exemptionem, in fine, ita tam in semper ad mentem concedentis exemptionem at-*

177 *tendatur: quo est optima dictio omnino videnda in d. Laureana. Iuridictionis 21. Iunii 1617. coram Sacroto, apud Fatin. in postb. tom. 2. decif. 4. 54.*

178 Si ergo privilegium concedatur loco & personis, nullum adest dubium quin locum simili & personas comprehendat; atque ita ea que necessarii continentur in eo, comprehendit opus est. Unde privilegium datum Terte, hominibus illius concilium est: *L. Si non speciali, ubi Baldus Cod. de testam. ita per exemptionem Ecclesie intelligentur exempli peritio: d. cap. Per exemptionem, de privil. in 6. & de omnibus supradictis videndum Cochier p. 1. quest. 13. & quod exemplia Ecclesia, Vicarius, & Canonicis sunt exempli, tenet Rebup. in prax. par. 1. tit. de Vicariis, non 16. Cochier. p. 4. quest. 37. num. 1. nisi Vicarius non esset de corpore Ecclesie, ut post Cochier probat Barb. in collect. ad tex. in d. cap. Per exemptionem, num. 2. quoniam ea est ratione, quia privilegium loco concecum, extendit ad personas ibi existentes, etiam si extraneas fuerint: Cochier d. 13. n. 12. quia per ilias, Communis representant: *leg. 2. ff. de rebus dubiis: Losseus de iure univer. par. 5. num. 10. cum seqq. Duran. d. dec. 291. ex n. 12. cum seqq.**

179 Patet ergo privilegium primò, prescriptione secundò, *privilegio item & prescriptione simul probari exemptionem.* Privilegium ergo tribus modis concedi potest, vel merè gratuitum est, vel remuneratorum, vel merè onerorum, *intervenient pecunie coinveniuntur preterea, ex his que nota Tufchus litera E, concl. 51. num. 1. de quibus latius infra, cum de revocatione. Exemptum agendum: tamen qualcumque illud sit, probari debet, cum exemptiones sint quid facti, & facta non presumuntur: L. In bello, §. Facta, ff. de captiis, latè Burattus in terminis dec. 140. Ut autem tale privilegium suffragetur exemplo, aliqua concurrere debent, videlicet observantia illius, & quod sit clarum, *cap. Cum iure, de offic. Deleg. leg. Sacri astatu, Cod. de divers. script. 1. Proscript. 2. Cod. de divers. offic. & Appar. Iudicium, lib. 12. L. Sanctorum, Cod. de re script. cap. 1. de confit. in 6. Menochius de prescript. lib. 6. cap. 14. per tot. principiū num. 15. Zerola in praxi, 2. part. verb. Exemptiones: & pluribus videndum Cochier par. 1. quest. 8. & princi. num. 2. latissimum Barbos. in collect. ad text. in d. cap. Cum persone, num. 7. ubi innumeratos allegat; Orthobon. dec. 175. num. 18. Si enim privilegium fuerit aequivocum, nihil operatur, tale enim esse debet de eo hafciari non possit: Milinus dec. 401. n. 3. & 7. alias manutentio impeditur: Orthobon. decif. 185. num. 9. sicut etiam executioni non mandatur, nisi probetur observantia, ita ut in simul privilegium & observantia concurrente;**

rant: Farinacius dec. 491. ex nu. 4. uisque ad q. in recent. p. 1. textus in terminis loquens in Clem. 1. de privil. ubi abunde Barbol. in Collect. Regulam & limitationes adducit, & aliquia dixerat antea in Collect. ad text. in cap. si Papa, numer. 2.

Quidquid enim in hac materia privilegio concedi potest, praescriptione potest acquiri: Cardin. Tufc. lit. P. conclus. 808. & in E. conclus. 554. latè Cochier p. 1. q. 6. per totam, quia tamen quadragenaria faltem debet esse, juxta tex. in d. cap. Cum persone; ubi DD. vel immemorabilis, praecedente titulo vero, vel putativo, si reputetur verus non fit, quis non attendit in materia odiosa, qualis est exemptione: Rota dec. 744. num. 6. & 7. p. 1. divers. latè videndum Lotterius d. lib. 1. de re benef. q. 24. ex num. 226. Quando autem exemplio praescriptione acquiratur, & quomodo?

212 200 Observantia vero, seu possessio privilegii non clandestina, non violenta, neque precario concessa debet, ad hoc ut Ordinarius sua prævetur posseptione, Rota in Carthagin. Decimarmar. 27. Iunii 1590. cor. Gipso, & per eam quia est deciso 613. par. 1. divers. videndum Saravia de Adiunct. quest. 1. num. 21. & 59. Barbol. in Collect. ad tex. in cap. cum persone, num. 1. ubi num. 14. optimè notat quasi possessio nem in subditis exemptionis à Jurisdictione Ordinarii, non suffragani, nisi probetur actus, & causas exercendi, & quod volens exercere fuerit repulsus, & repulsioni acquiecerit, vel alias habuerit se proposito, ita ut simili actus, exercitium, & repulso cum acquiescentia probanda sint, Farin. dec. 491. n. 8. & 10. par. 1. recent. videndum Barb. in d. collect. num. 5. Episcopos ergo ex assistentiis juris communis manutendunt, non ostendo privilegio clare & patenter, ut per Rotam in nullius, seu Sulmon. vel Valence. Jurisdictionis 4. Decembris 1615. coram Buratt. decif. 140. non tam alio existente in possessione; qui casu Ecclesie vel Prelato inferiori datu manutentio: ut pluribus decisionibus ciratis docet Ludov. decif. 557. Ferentill. in additionibus ad Burat. d. dec. 140. num. 4. ubi notat possessionem inferioris eis debete de exemptione jurisdictionis spiritualis.

213 203 Debet etiam exemplio, aliquorum Cardinalium subscriptione eius munita pro solemnitate, de quo eis Ecclesie vel Prelato inferiori datu manutentio: ut pluribus decisionibus ciratis docet Ludov. decif. 557. Ferentill. in additionibus ad Burat. d. dec. 140. num. 4. ubi notat possessionem inferioris eis debete de exemptione jurisdictionis spiritualis, non vero temporalis: ut pluribus decisionibus ibi probat.

214 204 Debet etiam exemplio, aliquorum Cardinalium subscriptione eius munita pro solemnitate, de quo eis notabilis deciso 1. de privil. in antiquis, & pluribus docet Cochier 1. p. 9. 7. m. 2. sed tamen observantia presumitur ex actibus negati.

205 205 206 tivis per plures annos non factis, quia illud non factum est pars privilegii: Rota dec. 54. num. 5. p. 1. divers. & dec. 396. n. 12. p. 7. recent. de Rub. Major vero difficultas est an probetur exemplo, probata tamen ipsius confirmatione per Pontificis literas? In quo dicas breviter, quod si confirmatio fuerit in forma communis, nihil operatur; si vero ex certa scientia & specialiter facta, multum operatur & probat: ut pluribus tradit Cochier d. lib. 1. quest. 8. num. 8. sicut etiam probat innotatio exemptionis, per text. in cap. cum olim effusus, ubi Abbas, & Doctores de privil. cap. cum dilecta, ubi etiam DD. de confir. vel in matr. unde exemplo probatur opinione transactio inter Episcopum & Capitulum, dummodo do à Sede Apostolica fuerit confirmata ex certa scientia, vel toto tenore telato. Nec per Concilium Tridentinum, sess. 25. de reform. cap. 6. & sess. 6. cap. 4. sublati fuerunt, etiam si falso errore ductum Capitulum, non proximamente geritur; ut latissime videri potest. Tondat. de Sanleg. in quest. & resol. benef. d. lib. 62. ex num. 5. cum pluribus seqq. p. 1. ubi late docet quando ex certa scientia confirmationa fuerit transactio.

215 207 208 209 An vero probetur ex verbis narrativis privilegii stante, enuntiatura Pontificis? dicas tria principalius requiri & copulativa. Primum, quod à Pontifice Summo proferantur. Secundo, quod sint de facto proprio. Tertio, quod super illis gratia vel intentio Papæ principalius fundetur: per tex. in Clem. 1. de probat. juncto tex. in Clem. ult. vers. Similiter, de sentent. excomm. & pluribus videndum Barbos. in Post. allegat. 123. ex n. 19. Quomodo vero probetur ex verbis narrativis Papæ? dicas probari dubios concurrentibus. Primum est, quod Papa narret factum proprium; Secundum, quod se fundet in narrativa, vel falso quod procedat, si ageatur de exemptione tempore assertio: Cardin. Tufc. lit. E. conclus. 69. in princ.

210 211 212 213 214 215 Supradicta vero intelligenda sunt de privilegio exemptionis originali, in quo tale jus conceditur: fecit autem de alia scriptura, ubi non principaliter de hoc ageretur, sed de alio, & incidenter propter aliquod narratur exemplio, seu libertas Ecclesie; ex Regula generali que docet, Narrativas, que non proferuntur principaliter propter se, plenam probationem non facete: de qua est tex. in l. ex hac, ff. de donat. L. ex his verbis, C. de testam. milit. melior substantia exemptionis scriptura, sicut in aliis casibus, de quibus solemnis est Gloss. in cap. 1. §. Postquam, vers. In scriptis, ubi Gloss. & Doctores de censibus in 6. Cochier alias referens qu. 7. in princ. Aviles plures causas ad cap. 1. Pratrum, verbo Chartas, pag. 26. Barbos. in collect. ad tex. in d. Postquam, num. 10. Unde vera resolutio ita distinguunt, ut scriptura non sit de substantia exemptionis, sed tantum de substantia probationis exemptionis: ut pluribus optime probat Cochier d. 7. ex num. 4. uisque in finem, ubi latius videri potest.

Exemplis vero nullis sunt alligatae verbis seu formulis,

De Eccl. Cathed. Regularib.

352
 Si vero queras an si Ecclesia exempta in alium transferatur locum, amittere exemptionem negarive resolvias, ex his que diximus sup. cxi. de causis privandi Ecclesias sua Cathedralitatem, ex num. 106.
 343 Sicut etiam si queras, an in Ecclesia exempta per privilegium, Episcopus amitteret non solum ius quod in ea habet, sed etiam in Clericis: videnda sunt que dicemus infra, c. 1. de Eccl. Cathed. Regul. ex nro. 25. cum pluribus seqq. ibi ex num. 109. invenies exemptionem Ecclesiastarum Regularium, & quid opereretur: & an secularizata Ecclesia exempta, durae exemptione: & mea 118. an iterum reducta ad statum Regularium reconveniret vel amitteret: ubi num. 120. 345 effectus, quos operatur, breviter narrantur.
 346 Si vero Ecclesia exempta erigatur in Cathedralem, vel Regularie reducatur ad statum secularium, an amittatur exemptione? negarive resolvias: ex late adductis à Tamburino de Iur. Abbat. tom. 1. disp. 15. queſt. II. circa queſt. I. in fine, quam omnino videas: ubi late resolvit per secularizationem Ecclesie Cesaraugustanae ex reducione de statu Regulari ad statum secularium, acquisivisse Capitulum secularie, privilegium Adjunctorum; non obstante quod Dominus Archiepiscopus omnimodam jurisdictionem solum in Canonicos Regulares exercet: vide etiam queſt. 6.7. num. 62. 86. 116. & 135, licet si Ecclesia Collegiata erigatur in Cathedralem, privilegia antiqua non dure declaraverit Rota apud Sarin. in post. decif. 313. num. 5. tom. 2. cum tamen certum sit ius patronatus non derperi ex eo quod status Ecclesie mutetur: Pentina deo. 105. n. 2. secund. Logd. impress.

C A P U T X X X I .

De Ecclesiis Cathedralibus Regularibus,

S V M M A R I V M .

Christiani initio nascentis Ecclesia in communi vitam ducabant, 1.
 Episcopi Clericos eligeant ut secundum votis adstricili vivent, 2.
 Canonici Regulares quando insituti, tam in Cathedralibus quam in Collegiatis, 3.
 Quis eos insitutus, 4.
 An ab Apostoli originem trahant, 5.
 Cathedrales possunt esse Ecclesi Regulares, 6.
 Viri Nobiles & literati ambienti esse Canonici Regulares, 7.
 Administratio bonorum quo patet fiat in Ecclesi Regularibus, 8.
 Ecclesia Cesaraugustana quando secularizata, 9.
 Cathedrales Regulares plurime olim, & ubi: 10.
 Plures modernae enumerantur, 11.
 De Canonici Regularibus qui videnter, 12.
 Tamburinus reprehendit, qui Ecclesia Pamplonen, inter Metropolitanas enumerat, 13.
 Gerundus item inter Regulares male enumerat, 14.
 Pennotus item qui Priorem Ecclesie B. Mariae del Pilar in Pontificibus celebrare, & Ordines minores conferre affirmat, 15.
 Ecclesia del Pilar quomodo praeminentia acquirat, 16.
 Pennotus item deceptus in prominentia Ecclesia del Pilar in concurrentibus cum Metropoli Cesaraugustana in processione, 17.
 Navarrus item deceptus dum B. Petrus de Arribes insignem Martyrem Canonicum Cesaraugustanum, Ecclesia del Pilar attribuit, 18.
 Navarri laudes, ibid.
 Hodie omnes Cathedrales sere secularares sunt, 19.
 Que Regulares in Hispania remanerint, 20.
 In quibus convenienter Cathedrales Regulares cum secularibus, 21.
 Episcopi in Cathedralibus Regularibus omnimodam habent

Jurisdictionem in Canonicos, exceptis aliquibus, 22.
 Secus autem ubi sunt inducta, vel consuetudines, 23.
 In his qua Regulari institutum respiciunt non cognoscit Episcopus, 24.
 In Ecclesia exempta quid perdat Episcopus, 25. 29.
 Privilegium concessum loco, censetur concessum personis loci, 26.
 Episcopus in eis est loco Abbatis; Canonici loco Monachorum, 27. 30. 33.
 Episcopus afficit Ius commune, 28.
 Episcopus in Cathedralibus regularium habet Jurisdictionem privativam, 30. 55.
 Abbas, vel Prior non potest cognoscere de causis criminalibus Canonicorum, nec Industrialiter, 31.
 Tantum habet jurisdictionem in levibus, & quomodo, 32.
 Equivaratur filii Jurisdictioni, 33.
 Episcopus quoniam procedere contra Canonicos Regulares, 34.
 Potius obediendum Episcopo quam Abbati, 35.
 Quando Episcopo: quando vero Abbati parendum, 36.
 Episcopus, ad Abbatem privativam habet Jurisdictionem in Criminalibus, 37.
 Etiam si per viam inquisitionis procedat, 38.
 Episcopus procedere potest, nec adcedens est primo Abbas, 39.
 Precipue si industrialiter agat de puniendo delicto, 40.
 Si in Cathedrali sunt Monachi loco Canonicorum, idem procedet, 41. 54.
 In Ecclesia Montis Regalis, Monachi sunt loco Canonicorum, ibid.
 Etiam in eos exercet Jurisdictionem Episcopus, & in quibus, 42.
 Monachos esse loco Canonicorum quomodo intelligatur, 43.
 Beneficia Regularia in duplice differentia, 44.
 Beneficia Regularia simplicia que: & que duplicita, 45.
 Canonici Regulares agnoscant Admunt, 46.
 Precipue si extra Claustra vivant, 47.
 Leges disponentes de Monachis habent locum in Canonici Regularibus, 48.
 Canonici Regulares possunt esse patroni, & postulare, 49.
 Delicta quando considerent ut propria Monachorum, vel ut communia, 50.
 Quando sunt propria, cognoscit Abbas: quando communia, Episcopus, 51.
 Episcopus habet Jurisdictionem in Canonicos Cathedralium Regularium, sicut Collegiatarum, 52.
 Episcopus qui sunt est Abbas, omnem Jurisdictionem exercet, 53.
 Episcopus conservatus etiam non religiosus habet omnem Jurisdictionem, 54.
 In Collegiatis Regularibus Episcops est loco Abbatis, 55.
 Jurisdiction in dubio censetur data cumulative, 56.
 Repectu illius qui habet jurisdictionem, non respectu alterius, 57.
 Episcopus an habeat jurisdictionem, etiam in concorrentibus Regulam, 58.
 Cathedrales Regulares plurime olim, & ubi: 10.
 Plures modernae enumerantur, 11.
 De Canonici Regularibus qui videnter, 12.
 Tamburinus reprehendit, qui Ecclesia Pamplonen, inter Metropolitanas enumerat, 13.
 Gerundus item inter Regulares male enumerat, 14.
 Pennotus item qui Priorem Ecclesie B. Mariae del Pilar in Pontificibus celebrare, & Ordines minores conferre affirmat, 15.
 Ecclesia del Pilar quomodo praeminentia acquirat, 16.
 Pennotus item deceptus in prominentia Ecclesia del Pilar in concurrentibus cum Metropoli Cesaraugustana in processione, 17.
 Navarrus item deceptus dum B. Petrus de Arribes insignem Martyrem Canonicum Cesaraugustanum, Ecclesia del Pilar attribuit, 18.
 Navarri laudes, ibid.
 Hodie omnes Cathedrales sere secularares sunt, 19.
 Que Regulares in Hispania remanerint, 20.
 In quibus convenienter Cathedrales Regulares cum secularibus, 21.
 Episcopi in Cathedralibus Regularibus omnimodam habent

In

Caput Trigesimumprimum:

353

Tex. in c. presenti, de Offic. Ordin. loquuntur de inferioribus, ibid.
 Tex. in d. c. quia sepe, habet locum etiam si bona sint communia Episcopo & Capitulo, 127.
 Quando bona provenient ex re individualia Sede vacante, omnia acquiruntur Capitulo, 128.
 Capitulum successit in administratione; non in dominio, 129.
 Omnia beneficia secularia presumuntur, 130.
 Item Ecclesia presumuntur secularis, ibid.
 S. Petrus beneficia secularia fundavit, 131.
 S. Petrus secularis, non Regularis fuit, ibid.
 Dubius Capitulus existens, finita celebratione Episcopi in Pontificalibus, quomodo celebrare debet Abbas, 132.
 Episcopus potest celebrare in Pontificalibus, & Seamus posse etiam in Ecclesiis exemptis, 133.
 De Episcopi Regularibus remissive, 134.
 Canonicos Regulares non solum Canonici, sed Episcopali dignitate fulger qui dixerint, 135.
 Quomodo intelligent, 136.
 Predicatores excellentes propter modum reprehenduntur, 137.
 Locutio divinarum Scripturarum quomodo facienda, 138.
 Canonici B. Marie del Pilar Cesaraugustana que regent Archibishopo Cesaraugustano, omnino videnta, 139.
 De Canonici & Ecclesi Regularibus plura remissive, 140.
 Clerici seculares possunt esse in Cathedralibus regularibus, 141.
 De Canonici Regularibus remissive, 142. & seqq.
 Canonici quando Regulares presumuntur, 143.
 Quomodo ponuntur si extra a Claustra viventes de licentia Episcopi, delinqunt, 144.
 Quid si absque licentia, 145.
 Propterquam communis vita gaudentes initio nascuntur Ecclesie primae nostri Patentes Deo servirent, tanto liberius quanto magis a negotiis secularibus remoti, sicut omnipotentes vacantes, cap. 2. q. 1. cum aliis, ut bene ponderebat Barb. de Canon. c. 1. n. 2. & 3. juncto Daniele de Nobilibus in addit. ad disp. 44. 8.
 Et postquam Episcopi confuerint feligere Clericos ad sanctiorum vita aspirantes, cosque assumere ad effectum ut secum in clausura, pauperitate, & obedientia remaneant, ut ex Tole. Concil. cap. 1. & B. August. serm. 22. de 3 commun. vita Cleric. & serm. 6. ad Presbyteros, observat Loter. de re benef. lib. 1. queſt. 19. num. 3. Canonici Regularibus in addit. ad disp. 44. 8.
 Superiori est Episcopus, sed non Abbas, vel alius, 126.
 Successor in Jurisdictione Episcopi, sed non Abbas, 127.
 Eorum cl. filio & Abbas, quomodo facienda, 108.
 Exemplio Ecclesi Cathedralis Regularis latissime interpretanda, 109.
 Secularizata Ecclesia exempta an daret exemplio, 110.
 Privilegium concessum favore universitatis, vel Collegi, dari, etiam si praelegit de morte exercere artem, 111.
 Subrogatio causa praelegit, 112.
 Subrogatio causa de lege conservat privilegia, secus facta ab homine, 113.
 Secus in privilegiis loci, quia omnia conservantur: 114. 116.
 Privilegium concessum ratione personae, professionis, vel officii, mutatione coram exprimitur, 115.
 Mutatione personae mutatione privilegii, 116.
 Privilegium, immunitas, & libertas, mutatione status Ecclesie non amittuntur, 117.
 Regularis Ecclesia secularizata, iterum Regularis facta, non amittit libertates, quas per secularizationem consequuntur, 118.
 Ex quibus causis Ecclesia eximantur ab Ordinario, 119.
 Episcopus quis operatur exemplio, 120. & seqq.
 Tenor privilegii impetrando, ibid.
 Coram Iudice Exemptorum convenienti, 121.
 Quomodo probetur Ecclesia exempta, 122.
 Fructus Cathedralium Regularium ad successorem spectant, 123.
 Capitula in eis se immiscantia quam penam incurvant, 124.
 Suspensio quomodo feratur in Communione, 125.
 Dispositio tex. in c. quia sapienter, delecte, an habeat locum in inferioribus Ecclesiis, 126.
 In quibus Ecclesiis Regularibus Canonici ejusdem Ordinis

8

nis